

OVERWERK..

Ik heb de bijdrage aan deze site van Henk Frey met plezier gelezen. Automatisering in opkomst en het begin van een tijdperk waarin overwerken voor velen van ons geheel of gedeeltelijk tot het verleden behoorde. De ene vond het een bevrijding, de ander zag zijn extra zakgeld en/of bijdrage aan het huishouden tot nul gereduceerd en voorzag grote armoede als doemscenario.

Uit het verhaal van Henk trek ik de conclusie, dat hij het overwerk een last vond en zich waarschijnlijk ook zonder deze inkomsten wel staande kon houden. Wellicht was dit mede het gevolg van zijn andere nevenbezigheid: de muziek.

Spelen in een band is uiteraard leuker en lucratiever dan je zowel overdag als in de avonden bezig te houden met grote bedragen die toch niet van jezelf zijn.

Er was echter ook een andere stroming binnen het bedrijf en die mensen waren maar wat blij met wat extra inkomsten en die grepen alle gelegenheden aan om hun kas te spekken. In voorkomende gevallen werd zelfs assistentie verleend bij andere afdelingen. Wat ook te denken van de uren bij de afdeling Bedrijfsveiligheid? Zelfs als slachtoffer kon je daar, uitrustend van de inspanningen van overdag, in de avonden vastgebonden op een brancard je (over)uren scoren. Dat je soms ondersteboven hangend in de touwen van het dak werd getakeld nam je op de koop toe. Het diende per slot van rekening vele goede doelen.

Een afdeling die op een gegeven moment het vele werk niet meer aankon was de afdeling Gidsen. Waar ze mee bezig waren weet ik niet precies meer, maar het zal wel iets te maken hebben gehad met de controle van gidsvermeldingen. Opschonen van de gegevens voor de aanmaak van een nieuwe gids en dat was al met al nogal arbeidsintensief en dit moest voor een bepaalde datum afgerond zijn om te worden verwerkt tot een nieuwe Telefoongids (AGOP?).

Van alle kanten werd door collega's van andere afdelingen in de avonden assistentie verleend. Dit heeft al met al weken, ja bijna maanden geduurd. Toen de klus was geklaard, was het zelfs voor de doorgewinterde overwerker even een opluchting dat er een einde was gekomen aan een periode van lange werkdagen. De Directie was waarschijnlijk eveneens opgelucht dat deze operatie tijdig was afgerond en nodigde ons allen op de laatste avond uit in de kantine voor een hapje en een drankje.

We werden door de Adjunct-directeur toegesproken en bedankt voor het vele werk wat we met z'n allen hadden verzet.

Graag gedaan zou ik in dit verband willen opmerken.

Ook werd duidelijk dat het merendeel van de overwerkers blij was met het einde van de overwerkperiode. Op een gegeven moment werd spontaan op de wijs van Vader Abraham's "Bedankt lieve ouders" een lied ingezet met de beginregels:

Bedankt beste Gidsen

Bedankt voor de uren

Bedankt Directeuren

Bedankt voor de uren

We hebben wat te bixsen

Willen echter niet zeuren

Laat dit feest niet te lang duren.

enz., enz., enz., enz.

(of woorden van die strekking).

De aanwezige directieleden en overige gezagsdragers keken verwonderd om zich heen, niet wetende hoe deze situatie ingeschat moest worden. Als leidinggevende toegezongen te worden door je ondergeschikten kwam voor deze "heren van stand" duidelijk zeer onverwacht.

Voor staf en personeel kwam daarmee een eind aan een zeer leerzame periode en vormde dit tevens de start van een nieuwe episode in het roemruchte verleden van ons dierbare Telefoondistrict Groningen. .

**Met vriendelijke groet,
Arie Hendriksen.**